

men dog saaledes, at der kom noget mere Forhold mellem, hvad de øverste og de laveste Klasser faa. I det hele maa jeg paa disse Punkter fastholde, hvad jeg udtalte forgangen Dag. Jeg tror, der her tiltrænges en Forandring, ligesom jeg i det hele tror, at der tiltrænges en Forandring med Hensyn til Depotarbejdernes Stilling indenfor Statsbanernes Administration.

Den ærede Minister fandt det dernæst underligt, at adskillige Medlemmer og deriblandt jeg vilde anke over en hel Del Smaating, f. Eks. over, at man ikke, naar man vil henvende sig til Statsbanerne, kunde faa ordentlig Besked paa, hvad man spurgte om, men i Reglen kunde være sikker paa at faa forkert Besked. Endelig berørte Ministeren, hvad jeg havde talt om, at Petroleum blev anvendt til Rengøring af Vognene. Det er ikke saaledes, som den højt-ærede Minister sagde, at der var en, der havde slaaet en Flaske Petroleum itu, nej, det er Petroleum, der, rimeligvis fordi Personalet er for faatalligt til paa anden Maade at faa Vognene rene i en Fart, anvendes dertil. Det var det, jeg havde anket over. Den ærede Minister talte, som sagt, om, at det var underligt, at man vilde fremkomme med disse Smaating her. Den ærede Minister talte om den overordentlig stærke Kritik, Statsbanerne vare Genstand for. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at det er noget underligt, at man skal være tvungen til at komme med saadanne Anker her paa Rigsdagen. Men naar andre Medlemmer og jeg ere komne med disse Anker, og naar Kritikken her og andre Steder er saa stærk overfor Statsbanerne, er det, fordi der der hersker en overordentlig stor Bureaukratisme. Det er paatalt for et Par Dage siden af et andet æret Medlem, og jeg kan underkrive, hvad han i saa Henseende sagde. Der hersker endnu: Vi-alene-vide-Princippet; det kan ikke hjælpe, at man kommer til Statsbaneadministrationen med Klager, lad dem være nok saa begrundede, der tages intet Hensyn til dem. Den højtærede Minister ved for øvrigt godt, at vi havde et Tilfælde af den Art i Fjor i Helsingør, hvor den højtærede Minister maatte lægge sin Indflydelse i Vægtskalen for at

faa det ændret paa Trods af Statsbaneadministrationens overordentlig stærke Modstand. Det er denne Bureaukratisme, denne, ja, jeg ved ikke, Nonchalance fra Statsbaneadministrationens Side overfor Krav, der komme fra Publikum, der gør, at Kritikken over Statsbaneadministrationen maa finde Vej her ind i Rigsdagssalen, idet det er den eneste Vej, ad hvilken man kan faa Forholdene forandrede. Jeg vil haabe, at den nuværende Generaldirektør kan faa Bureaukratismen udryddet. Men foreløbig sidder den jo i Højsædet endnu, og jeg vil indrømme, at i den forholdsvis korte Tid, der er gaaet, siden Generaldirektøren indtog sin nuværende Stilling, vilde det have været ganske overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for ham at faa al den gamle Slendrian ved Statsbanerne udryddet. Men jeg vil udtale Haabet om, at det efterhaanden vil blive bedre; saa ville vi kunne undgaa disse idelige Klager over Smaating, som fremkomme her i Rigsdagen, men heller ikke før.

Jeg kommer saa til min Omtale af Forholdene paa Statsbanernes Værksteder. Den ærede Minister sagde, at det var en haard Omtale, jeg havde givet af Forholdene, og det kan jeg give den ærede Minister Ret i, men jeg tør forsikre den ærede Minister om, at den slet ikke er for haard. Ogsaa her gjorde den ærede Minister sig skyldig i en Unøjagtighed ved Omtalen af mine Udtalelser. Jeg ved ikke, om den ærede Minister har læst mine Udtalelser, men i hvert Fald Unøjagtigheden kom frem. Den ærede Minister udtalte nemlig noget om, at jeg havde sagt, at alle Fagarbejdere ved Statsbanerne vare komne ind ved Øjentjeneri, og at alle Arbejdere derude ikke kunde udføre det Arbejde, der maatte forlanges. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg har for det første i mine Udtalelser slet ikke angrebet Arbejderne. Man kan t. Eks. ikke fortænke en Arbejder i, naar han har en god Ven, der kan hjælpe ham ind i en eller anden Stilling, at han saa benytter denne til at komme derind. Det er menneskeligt at søge at komme i saa god en Stilling som muligt, og det hedder jo i Almindelighed, at det paa disse Værksteder er faste og livsvarige Stillinger, og de betragtes af mange som